

Farní listy

občasník farnosti Nová Paka

Ročník 21, číslo 1 – Velikonoce 2025

dobrovolný příspěvek 20 Kč

Pokoj Vám!

To byla první slova, která zmrtvýchvstalý Pán řekl svým apoštolům večer prvního dne po sobotě ve večeradle za zavřenými dveřmi. Byla pro ně velice silná a důležitá. Pomohla jim překonávat strach, který je svazoval. Strach z toho, co bude dál, ale zároveň i pocit viny a selhání. Ta slova je ujistila o Pánově lásce, o Jeho odpuštění. Nepřichází do jejich společenství proto, aby je káral nebo jim něco vyčítal. Přichází jako ten, který i pro ně zemřel a z mrtvých vstal. Ukazuje jim rány, v kterých objevují, jak Ježíš miluje je i svět.

Druhou neděli velikonoční budeme slavit neděli Božího milosrdenství. V letošním roce má díky jubileu o to silnější rozměr. Pánova slova „Pokoj vám“, která tu neděli zazní při liturgii, budou slovem

pro každého z nás, kteří jsme také nejednou svazováni strachem a smutkem z toho, co bylo a bude, z toho, jací jsme, často slabí a hříšní.

Nebojme se přijít za Pánem a čerpat z pramenů milosrdenství, abychom uzdravení mocí jeho lásky mohli i my žít novým životem v pokoji, radosti a naději. Vždyť pro nás se náš Pán nejen narodil, ale i zemřel a vstal z mrtvých.

Milí farníci, přeji Vám všem požehnané prožití Velikonoc. Ať Zmrtvýchvstalý Pán i Vaše srdce naplní pokojem a radostí!

P. Pavel

Co uvnitř naleznete?

Zprávy z farnosti

Z historie III. oddílu

Zážitky z jižní Afriky

Pořad bohoslužeb

Stručně z farnosti

Stalo se:

- Začátkem ledna proběhla ve farnosti Tříkrálová sbírka.
- Od začátku ledna je v rámci jubilejního roku každou sobotu od 10 hodin v klášterním kostele mše svatá a před ní možnost svátosti smíření.
- 28. ledna se uskutečnil v Levínské Olešnici skautský ples.
- V postní době se v kostelích konají pravidelné pobožnosti křížových cest, v Nové Pace letos každou neděli v klášterním kostele.

Setkání ekonomické rady farnosti dne 19. ledna 2025:

- P. Pavel Kalita seznámil ERF se stavem hospodaření farnosti.
- ERF schválila prodej domu č. p. 1562 v ulici K. Štíky v Nové Pace.
- ERF doporučila použít peníze z prodeje výše uvedené nemovitosti na opravu fary (na základě zpracování projektové dokumentace k vytápění bude zvolen odpovídající způsob vytápění fary).
- ERF odsouhlasila výrobu mříže a zpovědnice pro klášterní kostel.
- Členové ERF byli seznámeni s novými webovými stránkami a vedením agendy farnosti IS OMNIA a odsouhlasili cenu za jeho provozování.

Setkání pastorační rady farnosti dne 16. února 2025:

Rada projednala následující záležitosti:

- pořad velikonočních bohoslužeb
- příležitosti ke svátosti smíření při sobotních bohoslužbách v klášterním kostele
- organizace úklidu klášterního kostela během jubilejního roku
- termíny poutí, farního dne a časy dušičkových bohoslužeb
- zapojení do Noci kostelů (letos ve Staré Pace a v klášterním kostele)
- návrh na farní výlet
- prezentování kláštera účastí v putovní výstavě Cestami proměn (ve spolupráci s městem Nová Paka)

- volby do pastorační rady farnosti (proběhnou v letošním roce ve dvou kolech v Nové Pace, Staré Pace a Levínské Olešnici).

Zveme:

- Na Velký pátek se na Táboře u Lomnice nad Popelkou uskuteční křížová cesta pro děti. Na velkopáteční obřady bude již tradičně navazovat křížová cesta městem.
- Noc kostelů je letos plánována na pátek 23. května.
- V rámci jubilejního roku bude otevřen klášterní kostel podle rozpisu na webových stránkách farnosti („Jubilejní rok v klášterním kostele“). Prosíme farníky o pomoc s touto službou (zajištění otevřeného klášterního kostela) – týká se sobot a nedělí od Velikonoc do konce září.
- Poutní mše svatá ve Stavě bude slavena 29. června v 17 hod., posvícení ve štikovském kostele 6. července v 17 hod.
- Pout' ve Staré Pace připadá letos na 10. srpna, hlavní pout' v Nové Pace oslavíme v neděli 17. srpna.
- Pro informace o dalších akcích sledujte aktuální ohlášky na nástěnkách a webových stránkách farnosti.

Máme nového biskupa!

V sobotu 22. 2. 2025 jsme vyrazili do Hradce Králové na biskupské svěcení P. Prokopa Brože. V srpnu 1997 k nám do farnosti přišel jako novokněz a první kaplan k panu proboštovi Karlu Exnerovi.

Počasi bylo ten den spíše zimní, ale to neodradilo velké množství věřících ze všech koutů diecéze od účasti na slavnosti. Svěcení samotné se konalo v katedrále Sv. Ducha.

Hlavním světitelem byl Jan Vokál, biskup královéhradecký, spolusvětiteli pak kardinál Mario Grech, generální sekretář Synody biskupů, a Tomáš Holub, biskup plzeňský. Svěcence doprovázeli P. Jan Šlégr a P. Tomáš Hoffmann.

My osobně jsme slavnost prožili v kostele Panny Marie, katedrála byla vyhrazena pouze duchovenstvu a pozvaným hostům. Tedy já jsem byla

Skautský ples 2025

28. února 2025 se v Levínské Olešnici uskutečnil již druhý pocovidový skautský ples. Tentokrát byl tematicky velmi blízký jubilejnímu roku, neboť jsme cestovali kolem světa. Skoro jako poutníci naděje.

v kostele Panny Marie a manžel se pohyboval s foťákem mezi katedrálou a kostelem PM, aby zachytil co nejvíce z krásné atmosféry, která celou slavnost provázela. Po skončení mše svaté bylo připraveno pohoštění pro všechny účastníky, během něhož bylo možné potkat a pozdravit se s přáteli, a dokonce osobně mezi nás zavítal i nový pan biskup Prokop.

Jediné, co mi radost krásného dne trošku kalilo, byl fakt, že z celé farnosti Nová Paka jsme tam byli jen my dva. Trošku jsem se tam styděla... Přitom třeba z Polné, kde byl Prokop rok jako jáhen (tedy rok před Novou Pakou), přijel celý autobus. I z Bělohradu nebo Jičina bylo více lidí než od nás. Jak si vážíme kněží, kteří prošli naší farností? Jak na ně vzpomínáme?

A vzpomínáme na ně vůbec?

EV

Ale opravdu trochu jinak. Na ples zavítalo mnoho různých skupin, skauti a skautky z Nové Paky a okolí, jejich rodiče a přátelé a díky skvělé propagaci pana faráře při ohláškách jsme se tam potkali i s několika farníky. Děkujeme všem, kteří jste se po náročném pracovním týdnu odhodlali nestrávit večer ve svých domovech, ale přišli jste se s námi pobavit, poznat, popovídat a zatančit. Věřte, že hlavně díky vaší

přítomnosti a báječné práci organizátorů se večer (doufáme) vydařil a veškeré vaše finanční příspěvky (vstupné, tombola, šatna a dražba Ondrovy kytary) byly využity k uhrazení nákladů a na činnost skautského křesťanského III. oddílu. Děkujeme a budeme se těšit zase příští rok. 😊

Linda Podzimková

Cesta kolem světa

SKAUTSKÝ PRÍMĚSTSKÝ TÁBOR v termínu od 4. 8. do 8. 8. 2025
 Pořádá Junák – český skaut, středisko Sopka Nová Paka, z.s. ve spolupráci s MAS
 Příhlášky a informace naleznete na: <https://skautsky-primestsky-tabor.webnode.cz/>

A tak jsme založili III. skautský oddíl...

Minule jsme se rozloučili v době krátce před pádem komunismu a obnovení skautské organizace a já se dostávám do situace, kdy bych rád poděkoval celé řadě lidí, kteří šli nějaký kus cesty se mnou, ale nerad bych, aby někoho mrzelo, že jsem ho opomenul, a tak pojmenuji jen ty nejhlavnější a ostatní se v textu buď najdou, či nikoli. Psal se rok 1988, když jsem se po základní vojenské službě vrátil do pracovního procesu a na pracovišti se střídal s jedním o něco starším kolegou a myslím, že jsme spolupracovali v oboustranné spokojenosti a až po změnách roku 89 se z kolegy Josefa „vyklubal“ staronový náčelník novopackého střediska Sopka – Seveřan. V té době jsme už měli kolem sebe skupinku dětí, mládeže a mladých dospělých z farnosti a zvažovali jsme, kde bude nejlépe „zakotvit“ tuto skupinu ve svobodné společnosti. Možností bylo několik, někteří jsme měli zkušenosti se salesiány, někteří s fokolaríny, ale nakonec, po konzultacích s několika duchovními rádci, jsem se rozhodl pro (a asi

nedemokraticky prosadil) skauty. Hlavních důvodů bylo několik. Jednak se tam jevila největší možnost apoštolátu (ty ostatní byly skupiny křesťanů a my jsme chtěli vyjít z uzavřenosti a skrytu podzemní církve), mimo to jsem byl nabádán k tomu, abychom do skautské organizace vnesli duchovní rozměr, který dle pamětníků v letech uvolnění roku 1968 v mnohých jednotkách chyběl, a bylo otázkou, jestli skauty neovládnou ti, kteří se přes Socialistický svaz mládeže a komunistickou stranu vraceli do skauta, aby si v nové době vylepšili kádrový posudek (mnozí z nich pak zase z organizace brzo odešli, když zjistili, že je to více o práci než o výhodách a společenské prestiži).

Rozjezd nebyl úplně jednoduchý, pro první i druhý oddíl, navazující

na činnost v době 68–70, jsme byli poněkud cizorodý prvek, ale nadšení té doby a vazby na autority (již zmiňovaný Seveřan, Majka Matušová a mnohé další) nám pomohly se přenést přes těžkosti a překážky, a tak jsme na jaře roku 1990 začali fungovat jako samostatné družiny II. oddílu a již v létě téhož roku jsme tábořili s jičínskými křesťanskými skauty na Ryce. A protože jsme byli opravdu samostatní, tak jsme se s bratrem Seveřanem dohodli a po prázdninách založili 3. oddíl, jenž se honosil přízviskem Křesťanský. Od druhého oddílu jsme obdrželi do začátku vůdce oddílu Jirku Rejlka – Doktora. Na tomto místě musím

poděkovat sestřám Martině a Bohunce, které se v té době věnovaly vedení dívčí části našeho oddílu a věnovaly hodně času a sil na přípravu vlastní i programovou, díky tomu jsme se stali jedněmi z průkopníků koedukovaných oddílů.

Pro mne byla ta doba hodně rychlá, neboť jsem se snažil dohnat všechny své nedostatky ve skautských vědomostech, osvědčcích a zkouškách, a tak nezbývá než poděkovat a hluboce smeknout před mojí drahou chotí, že všechny mé nepřítomnosti a vytížení zvládla a vydržela, jelikož z jednoho až dvou odpolední týdně pro skauty, na kterých jsme se původně dohodli, byla chvílemi tři až čtyři, k tomu většina víkendů a velká část dovolené. A pak záhy přišel Doktor s návrhem, ať převezmu oddíl i formálně. Několik let (do jeho

odchodu z Nové Paky) jsme pak pracovali pro oddíl společně. S jičínským křesťanským oddílem jsme v začátcích spolupracovali poměrně hodně, jednak proto, že nás s částí jeho vedení od mládeži spojovalo pevné přátelství a hodně jsme spolu prožili, a také proto, že sestra Anička byla jediná, kdo měl zkušenosti s vedením oficiálních táborů a dětských akcí. Vybavení tábora jsme na začátku neměli v podstatě žádné a to málo, co jsme dojednali na středisku, občas neplatilo, ale několik základních věcí nás přeneslo přes všechny nedostatky. Byla to podpora rodičů a prarodičů (jak materiální, tak duchovní – a za tu bych chtěl hlavně poděkovat, bez těch mnohých modliteb za Boží ochranu bychom tu asi dnes všichni nebyli), obrovského pracovního nasazení mládežníků (vzpomínám, jak jsme třeba před táborem vyráběli na farním dvoře podsady z krajinek a jedinými nástroji byly ruční pilky a kladívka a skauti tam byli po odpoledních šest dní v týdnu), část táborového zázemí nám v prvních třech letech poskytli již připomínání bratři z Jičína a pak bych rád vyzvedl to, že vedoucí oddílem žili

celý rok a ne jen, když je už k něčemu tlačil čas. Odměnou nám pak bylo, že když skauti i skautky tábory občas nazývali „pracovními“, tak jsme se nemuseli nikdy ptát na dnes tak populární „zpětnou vazbu“, protože jejich nadšení bylo i na dálku vidět a děcka se pak sama scházela celé prázdniny k mnohým letním aktivitám.

Trochu extrém byl pak jeden nejmenovaný skautík, jenž odmítal jet po táboře s rodiči k moři, protože chtěl zůstat s ostatními v Pace.

A tak začal můj osmnáctiletý maratón vůdce třetího oddílu, jenž se honosí názvem Křesťanský.

Martin Vitvar

Otázka na pana faráře

„Pane faráři, občas se lze setkat s tvrzením, že Velikonoce jsou vlastně pohanské svátky jara a že svátek byl na ně uměle naroubován až později. Jak vnímat toto tvrzení? Jakými argumenty oponovat?“

Křesťanské Velikonoce jsou trochu „jiný příběh“ než Vánoce, které opravdu pohanské slavnosti zimního slunovratu přetvořily v křesťanskou oslavu Narození Ježíše Krista.

Křesťanské Velikonoce jsou neoddělitelně spojeny s židovským svátkem Paschy. V okruhu toho svátku se odehrály události, které slavíme jako křesťané o Velikonocích – Poslední večeře, Ukřižování a Zmrtvýchvstání našeho Pána, Ježíše Krista.

Předpis Mojžíšova zákona dává svátku Paschy jedinečný náboženský rozměr. Říká, jak a kdy se svátek slaví. Každý rok si tímto svátkem Židé připomínali ne začátek jara, ale začátek „svých měsíců a let“, když byli vyvedeni z egyptského otroctví, záchránění před smrtí, vyvedeni k novému životu v zemi zaslíbené. V předpisu slavení svátku Paschy nenajdeme žádné odkazy na „jarní rituály“ jiných kultur. Už jen to, jak se slaví sederová večeře, večer prvního dne svátku Pesach, jaké jsou její části

a součásti, co znamenají, ukazuje, že je to svátek odkazující na historické události, které Izraelité prožili v Egyptě a v čase vyvedení z otroctví. Svátek neobsahuje obřady a rituály oslavující příchod jara, které můžeme najít u národů a kultur biblické doby – Mezopotámie, Egypt, Řecko.

V rámci slavení židovského svátku Paschy se pak odehrály i události, které slavíme jako křesťané o Velikonocích. Proto i termín slavení křesťanské Veliké noci zůstal v čase, kdy Židé slaví Paschu, tedy na jaře první neděli po prvním jarním úplňku.

Jediné, kde bychom mohli v poselství Velikonoc najít spojitost s pohanskými oslavami jara, je to, že jak svátek Paschy, tak Velikonoce oslavují vítězství života nad smrtí. Vítězství života, který je darem Božím.

To, že jsou dnes s velikonočními svátky často spojeny zvyky, které si jednotlivé kultury, poté co přijaly křesťanství, ponechaly ze svých „jarních“ tradic a rituálů, je věc druhá.

Nicméně vedle příchodu jara a nové naděje na úrodu a obživu, člověk také potřebuje mít naději i tváří v tvář smrti a tu mu dává jen Kristovo vítězství nad

smrtí, Boží moc a láska k člověku. Snad i proto měly křesťanské Velikonoce větší váhu než pohanské oslavy jara.

P. Pavel

Postní duchovní obnova v Hořicích v Podkrkonoší

Dobrá postní příprava na Velikonoce

15. března jsme se v Hořicích zúčastnili postní duchovní obnovy, kterou vedl P. Radek Tichý, rektor Arcibiskupského semináře v Praze. Tématem byla „Dobrá postní příprava na Velikonoce“.

První část přednášky se zabývala velikonoční vigilií, která je nejdůležitější součástí Velikonoc. Je důležité se na Velikonoce těšit. Když víme, k čemu směřujeme, tak se dobře připravíme.

1. Liturgie světla

Oheň vytváří pocit pospolitosti. Oheň rozhání temnotu noci. Temnota nemůže světlo pohltit. Připomíná Kristovo světlo Zmrtvýchvstání, kdy Ježíš zvítězil nad zlem.

2. Liturgie slova

Důležitý je zpěv „Aleluja!“. Zpěv je podstatný, zasáhne duši, vryje se do srdce. Radost z písně sestoupí do nitra člověka.

3. Liturgie křtu

Kněž požehná vodu. Znovu se rozhodujeme žít s Kristem. Do vody sestoupí Duch Svatý, který byl na počátku. Bůh vložil do vody život

a požehnání. Dostaneme novou sílu, energii a chuť žít. Obnoví se naše radost ze života, jsme osvobozeni od veškerého zla.

Podobnost s letním počasím, kdy se zpocený člověk osprchuje a připadá si jako znovuzrozený.

4. Liturgie eucharistie

Velikonoční slavení eucharistie a její přijímání je nejdůležitější ze všeho.

Co Bohu dáme, to nám mnohonásobně vrátí.

Co působí jídlo v našem fyzickém těle, to působí eucharistie v našem duchovním životě.

Druhá část přednášky se zabývala přípravou na Velikonoce.*1. Půst*

Klasický půst od jídla. Pokud nejíme, tak zeslábneme a změní se naše myšlenky a naše chování. To nám umožní poznat, co v nás ještě Ježíš musí uzdravit. Půst je vynikající nástroj na prozkoumání našeho nitra.

Nejméně vážné jsou hříchy týkající se těla.

Vážnější jsou hříchy týkající se touhy.

Nejvážnější hříchy jsou pýcha a touha po marné slávě.

Rady ohledně jídla:

- respektovat čas na jídlo
- nepřejídat se
- nebýt vybíravý

Propojuje se nebe a země.

Sami se stáváme světlem.

Ježíš proměňuje svět.

Nové světlo, nová píseň, nová voda, nový olej, nový chléb, nové víno.

2. Modlitba

Modlitba je účinná, vždy něco mění, činí svět krásnějším, očišťuje od zla.

Rady pro modlitbu:

- modlit se ve stejný čas
- modlit se na stejném místě
- modlit se stejně dlouho

3. Almužna

Dělit se s druhými.

Kromě peněz můžeme darovat čas a darovat pozornost.

Např. hlídání dětí, odvoz do kostela, být blízko někoho, kdo nám to nemá jak oplatit.

Díky přednášce P. Radka Tichého mají všichni zúčastnění možnost prožít letošní Velkonoce trochu jinak.

Jak se slaví Velikonoce na Ukrajině

Velikonoce se na rozdíl od našich českých tradičních Velikonoc slaví na Ukrajině celkem pět dní. Půst před Velikonoci máme společný, rozdíl je ovšem v tom, že u nás začíná Popeleční středou, na Ukrajině se půst drží již od pondělí před popeleční středou. Velikonoce se slaví podobně jako u nás, a to v tyto dny: Velký pátek, Bílá sobota, Velikonoční neděle, pondělí a úterý (Dny vzkříšení).

Velký pátek

Na rozdíl od nás nemají na Ukrajině v tento den státní svátek. V tento den se ale nemá vykonávat velká námaha, má se odpočívat a dodržovat striktně půst (chléb a voda).

Bílá sobota

V sobotu ráno hospodyňka zadělává těsto na pasku (kvašený chléb) a celá rodina se připravuje na Velikonoce: zdobí se vajíčka, uklízí se, vytahují se proutěné koše, připravuje se mnoho chutných jídel, peče se paska. Večer hospodyňka zdobí připravený proutěný koš – dává do něj upečenou pasku, zdobená vajíčka, sýr,

máslo, sůl, klobásu, může přidat i láhev vína.

Velikonoční neděle

V neděli jde obvykle celá rodina do kostela na mši svatou. Mše ale zejména ve větších městech začínají již po půlnoci ze soboty na neděli. S sebou berou připravený košík, který si na konci mše nechají posvětit od kněze.

Poté co přijde rodina domů, usedne ke stolu, pomodlí se a posnídá posvěcené jídlo z košíku. Odpoledne probíhají mezi rodinami návštěvy. Na návštěvy s sebou berou muži

dámské parfémy a ženy pánské parfémy (dříve to byla pouze voda, dnes se to již zmodernizovalo). Na rozdíl od naší české koledy se nepoužívá žádné násilí v podobě pomlázky, ale na Ukrajině se lidé polévají parfémy (ženy muže a muži ženy). Následně rodina posedí u dobrého jídla.

Velikonoční pondělí

Velikonoční pondělí probíhá obdobným způsobem, pouze už

se nesevěti košíky v kostele. Probíhají návštěvy, schází se kamarádi, známí.

Velikonoční úterý

Velikonoční úterý již státní svátek není, ale lidé, kteří nechodí například do práce, pokračují v podobném duchu jako v pondělí.

40 dní od vzkříšení Ježíše do Nanebevzetí se lidé tradičně zdraví pozdravem „Christos voskres“ a odpovídá se „voistennu voskres“.

Larysa Slychko

Na skok v Africe

Na podzim 2023 jsme po letní výpravě na Island přemýšleli, kam vyrazit v následujícím roce. Měli jsme zhruba měsíc volna a usilovně jsme sháněli kamarády pro výpravu na západní pobřeží USA. Lákala nás Kalifornie, Skalisté hory, mnohé národní parky a především slavný Yellowstone. Ale narazili jsme stejně jako rok předtím – tu rodina, tu dům, tu málo dovolené, tu málo peněz a támhle zase trocha strachu. Na Island ve dvou se dá vyrazit bez obtíží, ale vidina mnoha tisíc kilometrů za volantem bez dalších společníků nás nakonec odradila.

Hledali jsme tedy v nabídkách cestovních kanceláří, ale ani zde jsme favorita neměli.

Čas se nemilosrdně krátil, protože většina takovýchto cest se většinou vinou letenek velmi prodražuje, pokud otálíte příliš dlouho. Nakonec nás zaujal zcela jiný kontinent – Afrika. Rozhodli jsme se jet v malé skupině lidí s průvodkyní z Kapského města přes Namibii a Botswanu až k Viktoriiným vodopádům.

střih

Letadlo po klidném letu (a hektickém přestupu) dosedá v sousedství slumů na starou přistávací plochu letiště v Kapském městě. Kufr

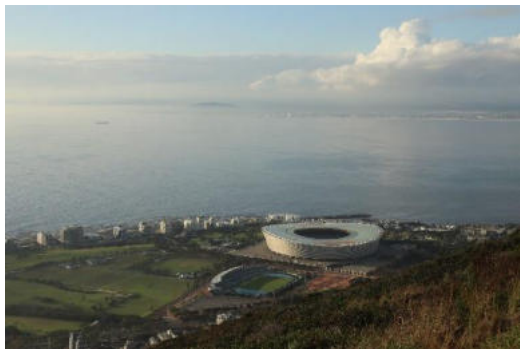
dorazil jen jeden, druhý se zatoulal na přestupu. Ačkoliv letiště je západního stříhu, reklamace zavazadel rozhodně ne. Nicméně potřebné papíry máme a doufáme, že kufr přiletí další den. Je červenec, čas stejný jako doma, ale zima. Teploty v Čechách atakují tropické noci, v Jihoafrické republice fouká a je 16 stupňů. Na letišti nás vyzvedává luxusní vůz, jinými slovy trochu přestavěný Mercedes Sprinter a česká průvodkyně a řidička v jednom, blondýnka s enormní vyřídilkou, 155 centimetry a žabkami na nohou, která již v JAR žije přes 30 let.

Cestou opět projíždíme skrze slumy na předměstích, které jsou ještě oproti Johannesburgu nebo Durbanu prý relativně skromné. Část vypadá vcelku opraveně – důsledek MS ve fotbale, ale na zbytek již peníze nestačily. Kníže Potěmkin by měl radost. Hotel je nebývale luxusní,

personál oproti letišti neskonale ochotný, telefonuje, zařizuje, ptá se. Odpověď je vždy stejná – krčení rameny. V Africe prostě všechno trvá jinak a čas pro spoustu lidí nehraje žádnou roli.

Kapské město a celá provincie Západní Kapsko patří mezi nejevropštější části země. Bylo kolonizováno Holanďany v 17. století, postupně ovládnuto Brity, obydleno mnohými pracovníky z Indie i muslimy z jiných částí tehdejšího Impéria. Dodnes si evropský ráz, styl života a vzhled uchovává. Mluví se tu hlavně anglicky a afrikánsky. Patří mezi nejbezpečnější části a velká města této jinak zločinem sužované země. Žije zde nejvíce „bílých“ a „barevných“ v celém JARu, většinu ale stejně tvoří „černí“, přičemž všechny termíny se běžně bez „rasistického“ zabarvení používají.

Určitě není třeba jen strašit – je však třeba dodržovat doporučená pravidla. V noci mimo hotel či obchodní zónu nechodit. Jezdit taxíkem. Nevzdalovat se mimo dohled hotelové ochranky. Neukazovat foťák. Všude je plno rozporů ukazujících na vnitřní problémy země.

Kolem domů jsou vysoké ploty s ostnatým drátem a elektrickými ohradníky. Krásně udržované parky a příroda v okolí. Vyhořelé sídlo parlamentu, které nikdo neopravuje. Neogotická katedrála s černou Madonnou. Lidé žijící ve stanech kolem pevnosti ze 17. století. Podepisovači účtenek při východech z obchodů, pumpaři ve dvou na jeden stojan, černošky v oranžových vestách s prapory místo výstražného značení v místě oprav silnice. Luxusní apartmánové stavby, zdravotnictví v troskách, špičkoví lékaři a komerční pojištění jejich péče tak drahé, že většině obyvatel se spíše vyplatí si platit pojištění „na pohřeb“ v případě smrti. To vše jako mix Evropy a Afriky. Země funguje spíše vlastní setrvačností.

Obecně ale platí – v přírodě je lépe! Tak hurá na tučňáky, lachtany

a pštrosy. Pozor na paviány! Vidět Mys Dobré naděje a vyjet lanovkou na Stolovou horu. Z kopce Signal Hill se podívat na panorama Kapského města s fotbalovým stadionem. Na vinice a do sklípků kolem „búrského“ města Stellenbosch, dát si svařák a něco dobrého na zub. Nakoupit si citrusy, datle, olivový olej a rooibos v oblasti Citrusdal a mnohé další....

Z Jihoafrické republiky jsme viděli jen zlomek, nebyli jsme ani v jejich národních parcích mimo Mys (např. NP Kruger), ani v horách kolem Lesotha, i tak si ale odvážíme krásné vzpomínky a mnoho zážitků. Třeba i to, že kufr doletěl jen o tři dny později, poslední den v Kapském městě. Potom jsme již totiž museli vyrazit do Namibie...

Manželé Tiší

Noc kostelů 2025

Noc kostelů se blíží, a tak mě napadlo se nad touto akcí zamyslet. Není to jen celorepubliková záležitost, ale znám ji také ze zahraničí, kde je v tento den, večer, často i do noci, zvykem pořádat různé koncerty, recitace, výstavy či přednášky. Je to příležitost pro zájemce a posluchače navštěvovat časově zkoordinované akce, například v rámci města, regionu, v různých kostelích a chrámech a nechat se unést mimořádnou atmosférou.

Pro mě je toto absolutně nepředstavitelné bez hudby. Vždyť právě hudba se rozvíjela nejprve v rámci náboženství nebo náboženských rituálů. Hudba je dar, který povznáší, který spojuje, a hlavně nezná hranice ani barvu pleti. Měla jsem možnost zpívat koncerty, kdy kolegové nebo hráči v orchestru

byli různých národností a naší jedinou společnou řečí byla právě hudba. Hudba přináší radost a někdy vede i k zamyšlení. Je zajímavé, jak stejná skladba, kterou přednesou nejen různí umělci, ale i různá uskupení, může být tak rozmanitá. A to mě nově inspirovalo. Před asi 4 lety jsem založila smíšený vokální kvartet Carpe Musicam, a protože ráda experimentuji a mám ráda výzvy, tak jsem na začátku tohoto roku založila ženský vokální kvartet (název se ještě vyvíjí) a s tím se zrodil nový program koncertu s názvem „Za světlem“, který jsem navrhla na Noc kostelů. Uslyšíte krásné skladby známé i méně známé, ale velmi působící textem i hudbou. Přijďte si nás poslechnout do packého kláštera v pátek 23. 5. 2025 od 19 hod.

Jana Stehr

Z činnosti místní organizace České křesťanské akademie

Na přelomu roku se nám podařilo realizovat další zajímavý projekt. Tentokrát se nejednalo o přednášku, ale o výstavu. S laskavým svolením otce Kality nám byl poskytnut prostor křížové chodby kláštera.

Zde od 22. prosince do 9. ledna 2025 proběhla výstava „Spravedlivý mezi národy“, která nám byla zapůjčena z pražského Židovského muzea. Na 26 panelech bylo zmapováno několik příběhů méně známých

osobností od nás, ale i ze zahraničí, kteří za 2. světové války nezištně pomohli židovským spoluobčanům před nacistickými okupanty. Výstavu zhlédlo zhruba 300 spoluobčanů od nás, z okolí Nové Paky, ale i ze Španělska a Německa. Oslovili jsme i místní střední a základní školy. Některé toho využily a výstavu navštívily. Je důležité zvláště v dnešní době si tyto události připomínat.

V termínu 27. a 28. 3. jsme pozvali na přednášku s názvem „Kristus jde na sever“ herce, pedagoga, spisovatele zabývajícího se historií a bývalého senátora pana Jiřího Šestáka. Představil nám svoji novou knihu o královně Fritigil, žijící ve 4. století. O tomto díle se vyjadřuje prof. Tomáš Halík takto: Kniha Jiřího Šestáka objevným a poutavým románovým způsobem domýšlí pozoruhodný životní příběh markomanské královny Fritigil, související se zapomenutou kapitolou prehistorie křesťanství na našem území. Kniha líčí jak dramatické bitevní scény, tak uvádí do vnitřního

duchovního světa významné panovnice, která dychtí po vzdělání a poznání pravdy. Zároveň také nabízí vhled do diplomatických, teologických a spirituálních zápasů v tehdejšímu centru latinského křesťanství kolem milánského arcibiskupa Ambrože, duchovního učitele „otce Západu“ svatého Augustina. Kniha otevírá zajímavé pohledy na málo známé křížovatky duchovních i politických dějin Evropy.

První den jsme pana Šestáka v odpoledních hodinách vzali do Miletína a navštívili místní zámek, kde je jediné muzeum amatérského divadla v republice. Zde nás provedl místní amatérský herec pan Milan Lánský (viz foto před miletínským kostelem). Večer od 18 hodin pan Šesták odprezentoval svoji knihu v Jičíně v židovském muzeu. Zde také v penzionu přespal. Druhý den dopoledne v Nové Pace v klášteře provedl přednášku v upravené podobě pro hendikepované klienty a večer od 17 hodin pro veřejnost.

Za MO ČKA Miroslav Blažek

Letošní Tříkrálová sbírka na Novopacku byla opět velmi úspěšná

Tradiční tříkrálová koleda zazněla letos u dveří většiny domů a bytů v Nové Pace a přilehlém okolí v pátek a v sobotu 3. a 4. ledna. Do koledy se opět zapojili novopačtí skauti a hasiči z Vrchoviny.

Díky vytrvalosti koledníků a díky všem lidem, kteří jim otevřeli dveře svých domovů a přispěli do sbírky, se podařilo společně vybrat neuvěřitelných 169.350 Kč, což je téměř stejná částka jako minulý rok. Darované finanční prostředky využije

Charita Jičín na náklady spojené s vybudováním centra osobní hygieny pro seniory, na dobrovolnické projekty, kde bude pomoc zaměřena na znevýhodněné děti, sociálně slabé rodiny s dětmi, seniory a osoby se zdravotním postižením. Dále pak na přímou pomoc v regionu Novopacka lidem, kteří se ne vlastní vinou ocitli v nouzi (např. při povodních, požáru), na aktivity v nízkoprahovém klubu pro děti a mládež v Nové Pace a v malé míře také na humanitární projekty v zahraničí.

Ráda bych poděkovala všem koledníkům, organizátorům a v neposlední řadě vám všem, kteří jste do sbírky přispěli. Tříkrálová sbírka je nejen příležitostí k pomoci druhým, ale také cestou k vzájemnému setkávání a šíření radosti.

Olga Vitvarová

Farní listy – občasník Římskokatolické farnosti Nová Paka

Redakční rada: P. Pavel Kalita, Martina Šulcová, Richard Juriga, Miroslav Blažek, Linda Podzimeková, Martin Vitvar, Markéta Tichá, Lukáš Tichý.

Své příspěvky a náměty zasílejte na adresu redakcefnp@gmail.com

Komenského 328

Nová Paka

Telefon: 606 030 222

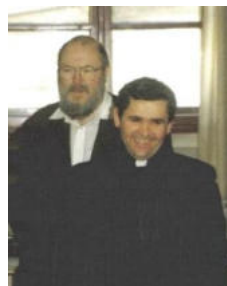
www.nase-knihkupectvi.cz

Srdečně vás zveme na tyto akce:

SETKÁNÍ S P. JANEM FATKOU: VZPOMÍNKY ZAKLADATELE KNA

v neděli 28. 5. od 16 hodin v kavárně Saky Paky (u autobusového nádraží)

Knihkupectví v Nové Pace bylo původně od 22. 2. 1993 pod Charitou, která se prodejnu rozhodla zrušit po dvou letech. Tehdy jsem oslovila P. Jana Fatku, zda by knihkupectví mohl vzít pod svoje „křídla“ řád karmelitánů, kde vzniklo Karmelitánské nakladatelství. Vše dělalo pár lidí s velkým nadšením a s „velikým srdcem“. Je dobré na to nezapomínat, a proto P. Jan Fatka vydává knihu svých vzpomínek.

PŘEDNÁŠKA KATEŘINY LACHMANOVÉ: CARLO ACUTIS

v neděli 8. 6. od 16 hodin v klášterním kostele Nanebevzetí Panny Marie

Kateřina Lachmanová je překladatelkou knih o Carlu Acutisovi a autorkou novény. PhLic. Kateřina Lachmanová, ThD., postgraduálně studovala v Římě postupně spirituální teologii, teologickou antropologii a psychologii. Je teoložkou a psycholožkou, autorkou duchovní literatury, věnuje se přednáškové činnosti. Dlouhodobě působila na Pastoračním středisku při Arcibiskupství pražském. Několik let pracovala jako šéfredaktorka Karmelitánského nakladatelství. Příležitostně se věnuje rekolekcím a přednáškové činnosti. Je autorkou řady úspěšných knih z oblasti spirituality.

Do Nové Paky přijede vyprávět o životě chlapce Carla Acutise, který má být v letošním roce prohlášený za svatého. Zároveň vám nabízíme knihy o jeho životě, určené pro děti i dospělé. CARLO ACUTIS je autorem knihy Eucharistické zářky.

VELIKONOČNÍ BOHOSLUŽBY 2025

V NOVOPACKÉ FARNOSTI

KVĚTNÁ NEDĚLE 13. DUBNA

Stará Paka	07:30	s žehnáním ratolestí
Nová Paka – klášterní kostel	09:00	s žehnáním ratolestí
Levínská Olešnice	10:45	s žehnáním ratolestí

ZELENÝ ČTVRTEK 17. DUBNA

Nová Paka – klášterní kostel	17:30	mše sv. na památku Poslední večeře Páně
------------------------------	-------	--

VELKÝ PÁTEK 18. DUBNA

Nová Paka – klášterní kostel	15:00	velkopáteční obřady
------------------------------	-------	---------------------

BÍLÁ SOBOTA 19. DUBNA

Nová Paka – klášterní kostel	20:00	obřady velikonoční vigilie
------------------------------	-------	----------------------------

SLAVNOST ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ – BOŽÍ HOD

VELIKONOČNÍ 20. DUBNA

Stará Paka	07:30	mše svatá
Nová Paka – klášterní kostel	09:00	mše svatá
Levínská Olešnice	10:45	mše svatá
Úbislavice	17:00	mše svatá

PONDĚLÍ VELIKONOČNÍ 21. DUBNA

Nová Paka – farní kostel	09:00	mše svatá
Stav	10:45	mše svatá